

Ești darul meu divin

Gabriel Stănciulescu

Ești darul meu divin

Tu ai plecat și eu nu mai sunt eu,
Nu sunt capabil să-nțeleg ce-a fost,
Ori vrea destinul să mă încerce greu
Ori este scris că-i luptă fără rost.

M-am bucurat ș-o vreme am crezut
Că-i un cadou, la capăt de mandat,
Acum când de o vreme sunt căzut
Simt că am pierdut, ce-mi fusese dat.

Dă-mi Doamne un pic de izbăvire,
De am păcate, te rog, dă-mi mai mult,
Chiar de-i târziu mai vreau mântuire
Căci poate plătesc ce am greșit demult.

Nu-s rătăcit, dar timpu-i măsurat,
Des mă întreb și nu găsesc răspuns,
Am fost fericit?... dar azi am jurat
Că nimic nu cer, îmi este deajuns.

Și totuși am foame de iubire,
Iau dorințe din gânduri, ce-mi revin,
Sufletul mi-e dornic de trăire,
Tu ești visul, ești darul meu divin!

Autor: Gabriel Stănciulescu